

8. La placeta d'en Marcús: la fe en la victòria

Guerra i construcció són conceptes gairebé antagònics i, deixant les obres de fortificació a banda, durant les guerres es construeix ben poc. Cal tenir fe en la victòria per construir una casa que et poden bombardejar. Un exemple d'aquesta fe en la victòria és l'edifici d'habitatges del número 8 de la placeta d'en Marcús, que una llinda ens acredita com a bastit el 1708.

9. Sant Pere de les Puel·les: el fossar oblidat

L'actual plaça de St. Pere ocupa l'espai de l'antic fossar del convent de St. Pere de les Puel·les. En aquest fossar avui oblidat foren enterrats molts caiguts dels combats del Portal Nou.

10. Tornem a l'Arc de Triomf, perquè Pau Claris té un pedestal de segona mà...

Sobre el pedestal on ara hi ha l'escultura que representa el President Pau Claris, el 1900 hi havia un altra estàtua. I és per això que avui som aquí...

Perquè com els catalans de 1640 i de 1714, volem el nostre Estat.

Aquesta ruta s'ha dissenyat expressament per a Gent de la Terra. Està preparada a partir de dos llibres de Jordi Peñarroja "Barcelona: Sentir l'Onze de Setembre 1714-2014" i "Edificis viatgers de Barcelona", publicats per l'editorial Llibres de l'Índex.*

*Escriptor i fotògraf, membre del Cercle Català d'Història.

10 espais de la memòria

ruta onze de
setembre

XI Mostra Entitats
PPCC 2012

dilluns, 10 de setembre de 2012
punt de sortida i d'arribada:
Arc de Triomf (Barcelona)
hora de sortida: 20h
assistència lliure i gratuïta

Ruta guiada per **Jordi Peñarroja**
i musicada pels grallers i
timbaler, **Ramon Solè, Jordi
Ametller, Magi Cubeles i
Albert Fernandez**

1. L'Arc de Triomf i el monument a Pau Claris: un punt d'arrencada

L'Arc de Triomf i el monument a Pau Claris se situen on vindria a parar una de les puntes del baluard del Portal Nou, escenari d'alguns dels més violents combats de l'Onze de Setembre.

2. Sant Agustí Vell: la resistència a ultrança

Mesura de la violència dels combats de l'Onze de Setembre és el poc que ens ha quedat d'un punt fort de la resistència, el convent de St. Agustí Vell: un ala del claustre i una porta lateral de l'església.

3. Un barri sacrificat per necessitats de la defensa: la Fusina

La Fusina era el que avui es qualificaria com una zona residencial exclusiva d'alt standing, on se succeïen grans casalots amb jardins magnífics, entre els quals hi havia la residència de l'ambaixador dels Països Baixos.

4. El Born i el Rec Comtal: la tragèdia urbana

La ratlla que dibuixen els carrers del Comerç i Rec Comtal marca la frontera entre la ciutat preservada i la ciutat enderrocada a conseqüència de la construcció de la Ciutatella borbònica. Al carrer del Rec Comtal és notable el contrast entre la vorera de cases porxades antigues i cases noves dels segles XIX i XX.

5. L'Acadèmia Militar de Barcelona

Instituída pel Consell de Cent i inaugurada el 1639, l'Acadèmia Militar de Barcelona té com a finalitat principal, però no exclusiva, formar els comandaments del regiment de la Coronela de la ciutat.

6. El Pla de Palau, espai de Llibertat

El Pla de Palau és espai de Llibertat.

Si la repressió borbònica penja el cap del general Moragues, com a símbol de llibertat i resistència vençudes, al Portal de Mar (espai avui ocupat per la Facultat de Nàutica), al centre de la plaça tenim un monument coronat pel Geni Català, un àngel que ennobria una estrella de cinc puntes, símbol alhora de Llibertat i Independència.

També hi ha memòria del palau, desaparegut, que durant la guerra de Successió és residència oficial del darrer rei dels catalans, Carles III d'Àustria.

I, sobretot, hi tenim la línia que dibuixen els dos fanals de Gaudí i un pas de vianants, coincident amb l'última barricada des d'on les tropes catalanes disparen contra els exèrcits de la coalició borbònica de Castella i França, dita de les dues corones.

Encara tenim, ben a la vora, les restes amagades del Baluard de Migdia, que va mantenir-se fins a l'armistici.

7. La Piràmide del Born: símbol de la victòria de 1706

El setge borbònic de 1706 acaba amb una esclatant victòria dels catalans i els aliats. Per commemorar-la, s'aixeca el monument dit de la piràmide del Born. Enderrocat a corre-cuita per ordre de Berwick el mateix 1714, la demolició es completa el 1716.

